

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

20 DÉCEMBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

tendant à prendre certaines mesures en faveur des ascendants des prisonniers politiques décédés, par une dérogation au régime successoral.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Cette proposition de loi ne demande pas un grand développement. En fait, elle reprend purement et simplement un amendement déposé par MM. Mundelee, Janssen et Brunfaut à la loi organisant le statut des prisonniers politiques.

Il est évident que la mort dans un camp, de prisonniers célibataires étant dans l'impossibilité d'écrire un testament, laisse certains parents, surtout des veuves, dans un cruel embarras. La perte d'un fils ou d'une fille ne suffit pas toujours à calmer les appétits de collatéraux rapaces ou dans le besoin, et dès lors la situation des parents devient intenable. Ils ne sont plus jeunes, ils comptaient sur la jouissance des biens jusqu'à la fin de leurs jours, et voici que non seulement ils sont frappés dans leurs affections, mais encore on leur enlève tout soutien matériel.

Cette disposition, nous le savons est une dérogation aux lois réglant le droit successoral, mais elles ne s'appliqueraient pas à un très grand nombre de cas et ses effets se termineraient à la mort des bénéficiaires.

Elle serait en outre un essai intéressant pour ceux qui souhaitent que le régime matrimonial attribue les biens communs aux dernier survivant.

L'intervention des collatéraux dans les cas qui nous occupent est une manifestation particulièrement choquante.

L'amendement a été voté à la Chambre, mais repoussé au Sénat.

Nous avons cru bon de le reprendre pour sauver parfois de la misère des pères et des mères qui ont assez de porter leur chagrin sans se trouver aux prises avec de grandes difficultés matérielles.

20 DECEMBER 1949.

WETSVOORSTEL

strekkend tot het nemen van sommige maatregelen ten voordele van de bloedverwanten in de opgaande linie van overleden politieke gevangenen, door een afwijking van de erfregeling.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Dit wetsvoorstel vraagt geen lange toelichting. In feite neemt het zonder meer een door de heren Mundelee, Janssen en Brunfaut ingediend amendement over op de wet tot regeling van het statuut van de politieke gevangenen.

Het is duidelijk dat, ten gevolge van het overlijden in een kamp, van ongehuwde gevangenen die in de onmogelijkheid verkeerden een testament op te maken, sommige bloedverwanten, vooral weduwen, in pijnlijke verlegenheid achterblijven. Het verlies van een zoon of van een dochter volstaat niet altijd om de begeerten te voldoen van hebzuchtige of in nood verkerende bloedverwanten in de zijlinie, en diensengevolge wordt de toestand van de ouders onhoudbaar. Zij zijn niet jong meer en rekenen op het genot van de goederen tot het einde van hun leven; en zie, niet alleen worden zij getroffen in datgene wat hun het liefst is, maar bovendien ontnemt men hun nog elke materiële steun.

Wij weten het, de bepaling die wij voorstellen betekent een afwijking van de wetten tot regeling van het erfrecht, maar zij zou op geen groot aantal gevallen van toepassing zijn en de uitwerking er van zou een einde nemen bij het overlijden van de rechthebbenden.

Zij zou bovendien een belangwekkende proefneming betekenen voor hen die wensen dat het huwelijksvermogensstelsel de gemeenschappelijke goederen zou toekennen aan de langstlevende.

De tussenkomst van de bloedverwanten in de zijlinie in de besproken gevallen is bijzonder aanstotelijk.

Het amendement werd in de Kamer aangenomen, maar in de Senaat verworpen.

Wij hebben het nuttig geacht het opnieuw over te nemen om soms vaders en moeders, die reeds genoeg verdriet te dragen hebben zonder dat ze nog met stoffelijke moeilijkheden moeten kampen, van de armoede te redden.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 23 de la loi du 26 février 1947 organisant le statut des prisonniers politiques et de leurs ayants droit est complété comme suit :

Les pères et mères, ou l'un à défaut de l'autre, seront de plein droit légataires universels de leur enfant célibataire exécuté ou mort en captivité, comme prisonnier politique.

Cette disposition ne s'appliquera toutefois qu'aux successions non liquidées.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 23 der wet van 26 Februari 1947 het statuut regelend van de politieke gevangenen en hun rechthebbenden, wordt gewijzigd als volgt :

De vader en moeder, of de ene bij ontstentenis van de andere, zijn van rechtwege algemeen legataris van hun ongehuwd kind dat werd terechtgesteld of in gevangenschap gestorven is als politiek gevangene.

Deze bepaling geldt evenwel slechts voor de nog niet vereffende nalatenschappen.

Isabelle BLUME-GREGOIRE,
R. DEMOITELLE,
Mathilde GROESSER-SCHROYENS,
G. BACCUS,
Alex FONTAINE-BORGUET,
E. DELTENRE.